

Siete días en mayo

Direcció: Rosana Pastor **Guió:** Pedro García Ríos, Miguel Ángel Sánchez, Rosana Pastor
País: Espanya **Durada:** 74 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental social **Interpretació:** Documental **Fotografia:** Tote Trenas **Distribuïdora:** Sildavia Cinema **Estrena a Espanya:** 31/01/2025

No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

David Riondino, director de cinema italià, ve a Espanya a documentar-se sobre la Matança d'Atocha del 1977, per fer una pel·lícula en el seu 50è aniversari. Comptarà amb l'ajuda de l'Alejandra, una jove documentalista que l'impel·leix a contextualitzar el passat amb l'ascens actual de l'extrema dreta. Investigant l'atemptat d'Atocha, el David recuperarà una part d'aquest passat recent i alhora serà testimoni d'una realitat que propicia la reflexió sobre algunes qüestions candents com l'avenç de l'extrema dreta, els problemes d'accés a l'habitatge i la precarietat a la feina. (FilmAffinity)

CRÍTICA

La matança d'Atocha davant el perill de la manca de memòria

La pel·lícula de Rosana Pastor combina documental i ficció i reclama la memòria d'aquest episodi clau de la Transició com a antídoto contra l'augment de l'extrema dreta.

Posar llum sobre un dels moments més foscos de la Transició per recordar-nos que la democràcia no està garantida si no la defensem dia a dia. Amb aquesta vocació neix **Siete días en mayo**, un viatge als successos que van ensagnar la nit del **24 de gener de 1977** en un bufet d'**advocats laboralistes del carrer Atocha** de Madrid, on **un grup d'ultradreta va assassinar cinc persones** i en va ferir de gravetat quatre més.

Dirigida per Rosana Pastor —recordada pel seu paper com a actriu a *Tierra y libertad*, de Ken Loach— i produïda per Dexiderius Producciones, amb la participació de TVE, la pel·lícula **uneix documental i dosi de ficció** per bussejar en aquell episodi negre, amb el qual nostàlgics del franquisme van pretendre, sense aconseguir-ho, ferir de mort el procés democratitzador a Espanya.

El cineasta italià David Riondino aterra a Madrid per estudiar els fets, com a part d'una sèrie de documentals que prepara sobre l'extrema dreta a Europa. Li serveix de cicerone l'Alejandra (Carmen Díaz), una jove documentalista que li presentarà afectats per la matança, investigadors i altres experts.

També toparà amb gent corrent que l'ajudarà a enfocar el seu guió. Com una amiga de l'Alejandra, treballadora sanitària amb pèssimes condicions laborals: "Estem fins al capdamunt de feina i prescindeixen de gent". O una empleada de neteja a l'hotel on s'allotja Riondino, que pateix una lesió de canell i no pot permetre's demanar una baixa perquè el seu sou "és l'únic que entra a casa". A més, manté un fill que coqueteja amb grups ultradretans.

[...]

Els oblidats de la Transició

Ruiz-Huerta, actual president de la Fundación Abogados de Atocha, reivindica la memòria dels "oblidats de la Transició", aquelles víctimes de violència policial o de grups d'extrema dreta exclosos del relat d'aquells anys convulsos alhora que esperançadors.

Siete días en mayo vincula el record d'Atocha a la necessitat de **denunciar els missatges ultres tan difosos actualment a tot Europa**. Una extrema dreta que "sap utilitzar les noves tecnologies i ho ha entès abans" que altres formacions polítiques, com apunta l'historiador Steven Forti, de la Universitat Autònoma de Barcelona. I que **"ja no necessita cops d'estat" per accedir al poder, ja que ara "guanya eleccions"**, preveu el periodista i investigador Miquel Ramos.

La necessitat de recordar la història perquè no es repeteixi queda patent amb una de les frases que obren el documental: "No és remei pretendre l'oblit".

Manuel Vega - elespanol.com